

متن پرسش

سلام بر شما: ببخشید درباره موضوع «توفیق» سؤال داشتم. اگر خداوند متعال به انسان توفیق عمل خیری را ندهد، انسان نمی‌تواند آن خیر را انجام بدهد و اگر توفیق ترک پلیدی و عصیان را هم ندهد باز انسان موفق به ترک معصیت نمی‌شود. راجع به این سؤالاتی دارم: عمل کردن به علمی که انسان دارد به نظر بنده حقیر چیز بسیار مهمی ست همانگونه که از علما رسیده: «استاد تو علم توست»؛ ولی عمل به این علم ناچیزی هم که دارم باز بسیار محال و دور از حال حاضر بنده است. واقعا انسان باید چه کاری انجام دهد تا توفیق عمل به علم را بدست آورد؟ بالاخره همه ما یکسری چیزها را می‌دانیم مثلا اینکه نماز اول وقت با شرایط بخوانیم و درس و مطالعه مفید داشته باشیم و در فضای انقلاب اسلامی فعالیت جهادی و ایثارمحور داشته باشیم و... اینها را می‌دانیم ولی اگر آن توفیق عمل باشد همه اینها را می‌توانیم انجام بدهیم و اگر نباشد... گاهی اوقات حس می‌کنم که الان خیلی علاقه دارم به یک انسان ترازوی در دینداری تبدیل بشوم و تا انتهای روز هم سعی می‌کنم تمام پارامترهایی که می‌دانم را رعایت کنم اما باز فردا روز از نو... آیا برای این توفیق صبری زیاد لازم است یا نیت درست و صحیح باید داشته باشم و یا چیز دیگری که آن را نمی‌دانم. ممنون از راهنمایی تان با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌که فرمود: «تو پای در راه نه و هیچ می‌پرس / خود راه بگویدت که چون باید کرد». امیدواری به مدد الهی و توکل به مدیریت او، کمک می‌کند تا به لطف الهی توفیق عمل حاصل شود. موفق باشید